

Vincent de Paul a Judáš Iškariotský

Zdá sa zvláštne spájať Vincenta de Paul a apoštola Judáša, „najhoršieho človeka na svete.“ Vincent sa však vo svojich spisoch zmienil o Judášovi viac ako päťdesiatkrát, najmä na svojich konferenciách k Dcéram kresťanskej lásky a členom Misijnej spoločnosti. Napriek tomu hlavní životopisci svätého túto tému zanedbali a zriedka citujú zmienky o Judášovi.

Detailné čítanie o Vincentovom postoji k Judášovi zdôrazňuje pohľady svätcovej teológie, exegézy a inštruktážnych metód. Musel sa zamýšľať nad touto kritickou biblickou postavou a potom predložil výsledky svojho myslenia sestram a spolubratom. Ako bude zrejmé, použil Judáša ako príklad - zlý príklad - v klasickom zmysle rečníckeho príkladu. Účelom takéhoto ilustratívneho príkladu bolo odhaliť pravdu. Uvažovaním o tom bolo vyvolať jasno o veci a presvedčiť k zmene správania sa k lepšiemu.

Vincent tiež použil Judášovu postavu, keď poskytoval poradenstvo Louise de Marillac. Na začiatku ich vzťahu sa bála a cítila vinu za svojho syna. Vincent potom pripomenul dve postavy Starého zákona (Abraháma a Izáka), ktorých synovia Izmael a Ezau boli v konflikte so svojimi otcami. Aj Judáš apoštol, mal konflikty s Ježišom. Vincent prišiel k záveru, že chyby detí nie sú vždy zapríčinené ich rodičmi; preto by mala byť pokojná.

Okrem použitia Judáša ako príkladu ho Vincent v roku 1659 použil na to, aby poukázal na svoj vlastný život, prostredníctvom čoho získavame nahliadnutie do jeho duchovnosti. Napísal Antoinovi Durandovi: *„Na záver odporúčajúc sa do vašich modlitieb o ktoré vás žiadam, aby ste ich obetovali tak, aby mi Boh odpustil moje chyby, ktoré nemajú páru a ktorých sa dopúšťam každý deň v pozícii, ktorú zastávam - ja som tým najnehodnejším zo všetkých ľudí a horší ako bol Judáš voči nášmu Pánovi.“*

Aj keď sa Vincent pravidelne pripravoval na smrť, bezpochyby sa jej bál ako aj po nej nasledujúceho súdu. Takéto skúmanie chýb a nedokonalostí bolo v živote svätca bežné.

Rok predtým, v roku 1658, hovoril podobným spôsobom. Louise spolu s tromi členmi predstavenstva Spoločnosti opísala výnimočnú udalosť, ktorá nastala počas zasadnutia rady. Za Vincentovej prítomnosti sa sestry poďakovali Bohu, že ho zachránil pri vážnej

nehode, keď vypadol z koča, a za to dostali lekciu na poučenie. Aj keď teraz Vincent nespomenul Judáša, keď „začal hovoriť o veciach veľkej sebakritiky a povedal: „*Som úbohý hriešnik, ktorý pokazí všetko.*“ Louise si zapísala, že „zostal veľmi ticho a to jeho ticho a zamyslenie nám dali jasne na vedomie, že sme ho uviedli do veľkých rozpakov.“

Pozitívne aspekty

Judáš začal dobre, ale skončil zle. Vincent využil tento pohľad niekoľkokrát, ako keď napísal Etienne Blatironovi v liste duchovnú radu: „*Vždy pamätajte, že v duchovnom živote sa len málo zohľadňuje začiatky. Ľudia prikladajú význam pokroku a cieľu. Judáš začal dobre, ale skončil zle; a svätý Pavol skončil dobre, hoci začal zle. Dokonalosť spočíva v neustálej vytrvalosti získavať cnosti.*“

Vincent pripomenul, že Judáš musel dostať veľké milosti, žiť s Pánom a dokonca aj zázraky: „*Nie je to to, čo sa dostalo Judášovi? Rovnako ako všetci ostatní apoštoli, Judáš dostal milosť nášho Pána; bol povolaný byť apoštolom; kázal, konal zázraky, mal tú česť nasledovať Syna Božieho a asistoval pri ustanovení najvznešenej Sviatosti Tela a Krvi Ježiša Krista. Judáš si okrem toho „zaslúžil, aby bol vybraný zo všetkých apoštolov ako správca Majstrovej domácnosti; nejaký čas vytrval.*“

Vincent musel prekvapiť jedného zo svojich misionárov s týmto príkladom. Tento kňaz sa zdal spokojný s úspechom svojich misií. Vincent ho varoval: „*Judáš dostal väčšie milosti ako vy, tieto milosti priniesli viac výsledkov ako vy, a napriek tomu bol stratený.*“ Rovnaký argument použil aj pri zaobchádzaní s peniazmi; tí, ktorí sa tým museli zaoberať, mali mať strach z nebezpečenstva, ktoré im hrozilo. Sestrám povedal: „*Každá z vás by si mala vedieť povedať: „Je moje povolanie lepšie ako povolanie Judáša? “Bohužiaľ nie, pretože jeho sám Pán povolal! „Som viac v Božej milosti, ako bol Judáš?“ Bohužiaľ, bola by to veľká trúfalosť tak premýšľať!*“

Aj keď Judáš Ježiša zradil, popis vzťahu Spasiteľa s jeho apoštolom poukazuje na rozdiely medzi nimi. V Jn 12: 6 sa Judáš spomína ako zlodej. Vincent zastával názor, že Ježiš ho kvôli tomu mohol poslať preč, ale neurobil to. Vincent povedal, že dôvodom bolo to, že Judáš bol „*hlavným nástrojom jeho utrpenia*“, ktorý sa nedal zrušiť. Vincent poznamenal: „*Náš Pán napomínal Judáša iba za prítomnosti ostatných*

apoštolov. Aj vtedy to urobil zahaleným spôsobom a povedal, že jeden z tých, ktorí vložia ruku do misy, ho zradí [Mk 14:20]. “

Vincent tiež dával do kontrastu Ježišovu jemnosť so strašnou zradou Judášovou. Ježiš, povedal Vincent, *slúžil chudobným a hriešnikom s miernosťou. To malo byť ďalším príkladom pre sestry: „Určil nám, aby sme slúžili chudobným osobám s láskavosťou a srdečnosťou. K tomu nám dal vynikajúce príklady pri viacerých okolnostiach svojho života, pri chorých, ktorí boli k nemu privedení, aby boli uzdravení, a aj pri hriešnikoch a pri tých, ktorí Ho prenasledovali, ako i pri Judášovi, ktorý ho zradil, a pri služobníkovi najvyššieho kňaza, ktorý ho bil . “*

Podobne aj pred svojimi spolubratmi, Vincent rozšíril evanjeliovú správu o Judášovej zrade (Mt 26:50) pridaním imaginatívnych príkladov. Nasleduje jeden príklad:

Ó, moji drahí spolubratia, ak sa Syn Boží v rozhovore zdal taký láskavý, o čo väčšia je jeho jemnosť pri Jeho Utrpení, a to až do tej miery, že nevyslovil nijaké rozhnevané slovo proti bohovrahom, ktorí ho zasypávali urážkami a pľuvancami a smiali sa Jeho utrpeniu. „Priateľu,“ povedal Judášovi, ktorý ho odovzdával jeho nepriateľom. Ó, aký priateľ! Videl ho prichádzať na sto krokov, potom na dvadsať krokov; ale čo viac, videl tohto zradcu každý deň od jeho počatia a teraz sa s ním stretáva a oslovuje ho týmto jemným slovom „priateľ“.

Vincentovým cieľom bolo povzbudiť v spolubratoch jemnosť. V rovnakom nežnom duchu potešil Vincent René Almérasa tým, že mu podal správu o tom, čo urobil pre jedného nepomenovaného problémového spolubratra: *„Na boľavé miesta aplikujeme liečivé prostriedky nápravy, používame rôzne náplasti jemnosti, výstražné znamenia, modlitby a napomenutia. ... Náš Pán neposlal Svätého Petra preč, pretože Ho niekoľkokrát poprel, ani Judáša, hoci mal zomrieť pre svoj hriech. “* Napriek tomu, že apoštoli reptali a hádali sa a opustili Ho, to všetko Ježiš trpezlivo znášal. Vincent uzavrel túto časť zvolaním: *„Po takomto príklade, by nemal byť misionár ochotný pracovať na získaní tejto čnosti?“*

Ďalší príklad imaginatívnych výrazov je nasledovný, keď Vincent vynašiel slová pre Judáša a veľkňazov: *„[Judáš] dokonca išiel do cudzích domov, aby hovoril proti Pánovi. Povedal, že On [Ježiš] nebol Božím Synom, čím presvedčil veľkňazov, že On -Ježiš- zvádza ľudí. “*Čo!“

Povedali: „Tu je muž, ktorý s Ním hovorí, ktorý je jedným z jeho učeníkov a hovorí nám to. Keby to tak nebolo, nepovedal by to.“

Negatívne aspekty

Pre Vincenta sa jeden z troch veľkých hriechov, ktoré charakterizovali Judáša, týkal jeho nehodného prijímania pri Poslednej večeri. Vincent povedal: *„Pozrite, čo sa stalo Judášovi. Prijímanie prijal bez akejkoľvek prípravy, pretože sa rozhodol, zradiť nášho Pána. A čo sa mu stalo? Niečo strašné, sestry. Vstúpil do neho diabol.“* V nasledujúcej konferencii Vincent pokračoval:

„Nehodne prijímal a čo nasledovalo? Okamžite stratil svoje povolanie, stiahol sa zo svätej spoločnosti apoštolov, ku ktorej patril, odišiel a predal svojho Majstra a nakoniec sa navždy zatratil. ...

... Dokázal by si diabol predstaviť niečo viac svätokrádežnejšie a odpornejšie, ako to, čo urobil Judáš po tom, čo prijal prijímanie? Povstať proti Bohu po prijatí týchto mimoriadnych milostí! Zdá sa, že to dokáže iba diabol. A Judáš to urobil po prijímaní! Ohavnosť ohavností! Zdezertovať z Božej strany, búriť sa proti Nemu, predať a zradiť Ho!“

Je zrejmé, že silnou a poučnou lekciiu pre sestry bolo, aby nikdy nepristupovali k prijímaniu nehodne.

Lakomstvo bol druhý veľký Judášov hriech. Vincent poznamenal: *„Akonáhle má lakomstvo dušu vo svojich pazúroch, zbohom všetkým čnostiam! Judáš, . . . ktorý ako ostatní apoštoli bol predurčený pre veľkú svätosť, sa skrze lakomstvo stal démonom.“*

Na inej konferencii Vincent spojil nehodné prijímanie so závišťou ako tretím veľkým Judášovým hriechom: *„Judáš ... spáchal ďalšie zločiny proti Božiemu Synovi. Vo svojom srdci počal závišť proti Nemu, čo nemalo žiaden účinok, ale akonáhle prijal prijímanie, diabol ovládol jeho srdce a zapojil ho do svojich ohavných plánov.“* Biblický text to priamo nepodporuje, pretože to bola závišť, ktorá primäla najvyšších kňazov, aby siahli na Ježiša. Niektorí komentátori však dospeli k záveru, že to bola aj Judášova motivácia.

Vincent tiež spojil Judášovu závišť so zášťou proti Ježišovi a iným. V nasledujúcej citácii Vincent znova vyplnil biblické vyjadrenie imaginatívnymi podrobnosťami: *„Čo vlastne urobil Judáš: ... išiel k*

Židom, obvinil nášho Pána a povedal im: „*Urobil toto, urobil tamto, šepkal to raz jednému, raz druhému, pretože mal zášť proti Synovi Božiemu a tomu, čo robil.*“ Tento pohľad možno získal na základe Judášovho protestu proti použitiu drahého parfumového oleja Márie Magdalény na pomazanie Ježiša: „*Judáš mal zášť nielen proti Pánovi, ale proti apoštolom, Márii Magdaléne a proti celému katolíckemu náboženstvu, ktoré chcel zničiť.*“ Vincent použil tento príklad kvôli sestre, ktorá našla chybu vo všetkom; „*Ako Judáš,*“ povedal, „*šepká teraz k jednej, teraz k druhej.*“ Keď hovoril s každým, kto sa stretol s takou sestrou, nariadil: „*Urobte znak kríža, keď ju uvidíte; ona je Judáš.*“

Vincentove psychologické poznatky a odborné znalosti sú zrejmé z niekoľkých jeho konferencií, v ktorých sa spomína Judáš. Napríklad Vincent povedal: „*Svätý Gregor a ďalší svätí trnuli strachom z toho hrozného pádu zlodečného Judáša. Zamyslime sa s nimi trochu nad tým, aké dôvody účinkovali, že Judáš upadol do najhroznejšieho hriechu medzi hriechmi.*“ Vincent vysvetlil Judášovo myslenie takto:

Judáša napadla myšlienka: „Neviem, či táto skupina vydrží; nezdá sa to veľmi pravdepodobné; takže musím niečo urobiť pre seba. Potom v prípade, že skrachuje, budem mať postarané o svoje potreby. ...“

... Ale nezostal len pritom. Odišiel, vyhľadal Veľkňazov o ktorých vedel, že sú proti nášmu Pánovi, a hovoril o ňom tak zle, že Ježiša považovali za jedného z jeho nepriateľov. Toto ich povzbudilo k tomu, aby Judáša prehovorili, aby predal svojho Majstra, čo on aj urobil, a na mieste sa dohodol s nimi o cene.

Vincent ďalej vysvetľoval lákavé diablove návrhy týkajúce sa peňazí: „*Diabol sa nevzdá svojho útoku. Ak ho budete počúvať, povie vám: „Ach, sestra! Nie je dobré niečo mať? Ako viete, čo sa môže stať?“ To je to, čo vám našepká diabol, tak ako to našepkal Judášovi.*“

Na inej konferencii spojil zlé psychologické následky (žiadna útecha v modlitbe, žiadny pokoj vo vnútri) s reptaním: „*Budeš potrestaný Bohom. Prečo? Pretože si Korah, Dathan alebo Abiram - alebo skôr Judáš - ktorý nájde chybu vo všetkom. Preto niet útechy v modlitbe, lásky k Bohu alebo k chudobným, niet pokoja v mysli.*“

Pri rozhovore so svojimi spolubratmi prehodnotil Vincent tie isté pokušenia a ich dôsledky. Povedal, že pokušenia sa začali „*malými*

radosťami, potom väčšími; potom, rovnako ako Judáš, musíme mať majetky; všetky druhy umeleckých diel – zaslúženne či nezaslúžene – ako Judáš, ktorý predal svojho Majstra; nakoniec sa táto zmija stáva takou rozzúrenou, že trhá vnútornosti toho, kto ju zdvihol a vyliahol ju v lone. “ Vincent sa viackrát zmienil o Judášovej krutej smrti. Napríklad povedal: „V treste za svoju neveru Boh dovolil, aby sa obesil a roztrhol sa v strede tela,“ a „tam visel, roztrhol sa a jeho vnútornosti, kde túžba po vlastníctve vyvolala zrod toľkých zločinov vyhrezli von. Nakoniec išiel do pekla. “

Uprostred toho všetkého mal Vincent stále trochu láskavý prístup k Judášovi. Vincent zistil, že zradca sa rúhal proti Duchu Svätému (Mk 3:29) bez toho, aby to presne uviedol: „Šiel preč a mučený výčitkami svedomia za svoj zločin veril, že jeho pán nie je taký láskavý, aby mu odpustil. , Ó dobrý Spasiteľ! Bože milosrdenstva! To je zúfalstvo. Obesil sa vlastnou rukou. “ Inými slovami, ak by Judáš veril, že mu Ježiš môže odpustiť, neupadol by do zúfalstva.

Morálne lekcie

Príklady, ktoré Vincent odvodil z novozákonných textov o Judášovi, sú bohaté na svoju rozmanitosť.

Radil Marcovi Cogléeovi, že „v dvoch alebo troch prípadoch by sa komunita malo oznámiť zavinenie jednotlivca: ... Ak je zavinenie tak hlboko zakorenené vo vinníkovi, že súkromné napomenutie sa považuje za neúčinné.“

Guillauma Delvilla znepokojovalo prijatie alebo zamietnutie záujemcov o vstup do Spoločnosti. Vincent odpovedal: „Ktoré spoločenstvo neodmieta žiadateľov, ktorí nemajú požadované vlastnosti alebo neposiela preč tých, ktorí sa nevedia správať? ... Syn Boží neprijal do svojej Spoločnosti všetkých tých, ktorí sa o to zaujímali. ... A ak neposlal Judáša preč, bolo to preto, že mal byť hlavným nástrojom Jeho Utrpenia. Nebuďte prekvapené, sestry. V spoločnosti apoštolov boli chyby a nedostatky; Judáš predal svojho dobrého Majstra a Svätý Peter ho zaprel. “

Vincent našiel v Judášovi negatívnu lekciu o vytrvalosti v povolanií. Varoval sestry: *„Ale dajte si pozor, opakujem, dajte si pozor, aby ste neverili svojmu [povolaniu]! Aké nešťastie! ... Príklad Judáša a mnohých ďalších by mal byť silný motív, ktorý nás podnecuje k vytrvalosti.*

Ďakujem Bohu, sestry, za to, že ste boli vybrané pre také dokonalé povolanie. “ Vytrvalosť spájal so zachovávaním pravidiel, najmä chudoby: „ Ó, šťastný stav duše, ktorá dodržiava svoje sľuby, najmä chudobu, bez zanedbania všetkého, čo sa týka ostatného! Takže, drahé sestry, pokiaľ sa budete pridŕžiavať tohoto pravidla, Boh vám žehná; ale ak tak neurobíte, nezastavíte sa pri tom, pretože toto nedodržanie spôsobí, že sa dostanete do nešťastného Judášovho stavu. A ak by sestra mala byť taká ohavná, že si privlastní čokoľvek čo patrí chudobným, môžete si byť isté sestry, že nebude schopná vydržať vo svojom povolaní. “

Som to ja, Pane?

Zakladateľ zosobnil reakciu apoštolov pri Poslednej večeri tak, že požiadal sestry, aby položili rovnakú otázku: Som to ja, Pane? Vincent to využil na vypracovanie niekoľkých lekcií. V jednej pojednával o dôvere v Prozreteľnosť: *„Takže sa pýtajte samé seba, či ste také isté, ako apoštoli, keď sa Judáš rozhodol vydať svojho pána na smrť. Numquid ego sum, Domine? Som to ja, Pane? Judáš si bol dobre vedomý toho, že to on je ten úbohý chudák, ale apoštoli to nevedeli. Báli sa. Nemáte však dôvod báť sa, keď poviete: „Som to ja?“, pretože to nie je otázka zabitia nášho Pána; práve naopak, slúžiť Mu. Vtedy sa nemusíte báť.*

V druhej verzii tej istej otázky chcel, aby sestry prevzali zodpovednosť za všetko, čo sa v spoločnosti pokazilo. Lekcia zrejme nemala všade pripisovať vinu, ale skôr uznať, že každý člen je zodpovedný za spoločné dobro. Napriek tomu bolo porovnávanie jednotlivcov s Judášom tvrdé. Vincent povedal: *„Ak sa niečo pokazí, sestra by mala povedať: „Je to moja chyba. “To je to, čo povedal Judáš: Sestry: Numquid ego sum? Nie som to ja ten bezbožný človek? Takže s Judášom môžete povedať: „Nie som to ja, kto bráni spoločnosti v napredovaní?“ Sestry, stačí iba jedna osoba, aby zabránila celej spoločnosti postupovať v čnosti. “*

Tretia verzia musela byť dosť deprimujúca aj pre jeho poslucháčov, pretože sa zaoberala dodržiavaním pravidiel. Vincent hovoril, že vina a obavy musia byť hmatateľné.

Syn Boží, hovoriac o Judášovi, povedal: „Ach, úbohý, opovrhnutiahodný človek! Bolo by lepšie, keby sa nikdy nenarodil! “[Mt 26:24] Podobne, sestry, hovorím, že by bolo lepšie, keby taká sestra nikdy neexistovala alebo nikdy neprišla do spoločnosti, keby sa v nej mala správať takým spôsobom. ...

Aké dôvody pre strach a smútok! Som si istý, že každá sestra musí sama sebe povedať to, čo zradca Judáš povedal spolu s ostatnými apoštolmi v noci, keď mal zradiť svojho Majstra, Numquid ego sum, Domine? Som to ja Pane? Existujú niekol'ké, tak sa hovorí, ktoré sú nepoddajné ohľadom poslušnosti, nedodržiavajú ducha pravidiel a ktoré konajú podľa svojich predstáv. Môj Bože, nie som to ja?

Nehodné prijímanie

Rovnako museli byť sestry znepokojené Vincentovými teologickými poznámkami o nehodnom prijímaní, čo bola častá téma, ako sme pripomenuli vyššie.

V nasledujúcej citácii, v ktorej sestra odpovedá na jeho otázky, nasledovalo Vincentove tradičné učenie o hriešnom prijímaní.

„A aké škody postihnú človeka, ktorý nehodne pristupuje k svätému prijímaniu?“ Sestra odpovedala, že takáto osoba by stratila zásluhy zo všetkých ostatných prijímaní a môže dokonca stratiť povolanie. "Zastavte sa na chvíľu, sestra. Naša sestra spomenula dve alebo tri veľké zlá, ktoré by sa mali pozorne zvážiť. Osoba, ktorá nehodne prijíma, hovorí, stratí ovocie a zásluhy zo všetkých svojich minulých prijímaní; stratí zásluhy všetkých tých, ktoré následne urobí, ak nebude robiť pokánie; stratí všetko dobré, čo kedy urobila a čo mohla urobiť; a čo je najhoršie, stratí svoje povolanie. “

Reptanie

Ďalšou opakovanou témou bolo reptanie. Vincent citoval Judáša v lekcii proti reptaniu medzi jeho spolubratmi. Reptanie apoštolov marila Spasiteľova jemnosť a znášateľnosť. Vincent povedal: *„Ó, Spasiteľ, nie je tvoja znášateľnosť s tvojimi apoštolmi, ktorí reptali medzi sebou a bojovali o prvé miesta, pre nás krásny príklad? Ach, bratia, aká zhovievavosť v našom Pánovi, ktorý videl, že Ho opustia, že prví z nich Ho budú zapierať a že ho nešťastný Judáš zradí!“*

Vincent tiež odsúdil Judášove reptanie a tieto prípady aplikoval na sestry. Príčinou Judášovho pádu bolo jeho pádu bolo jeho reptanie proti mrhaniu Máriou Magdalénou a mohlo by to spôsobiť podobný pád medzi sestrami. Sestra oddaná reptaniu bola ako „Judáš, ktorý chcel [zničiť] spoločnosť. Upozorňoval: „Vyhýbajte sa jej. Ak sa vás pokúsi zadržať, predstierajte, že máte veľa práce a nechajte ju tak. Nepočúvajte tohto hada; ona je Judáš - reptá. Čo urobil Judáš: zareptal. “ Hundranie proti predstaveným alebo pravidlám je rovnako trestuhodné: „Ten zlý človek dosiahol ten extrém až potom, čo začal reptáť proti nášmu Pánovi. Majte na pamäti, sestry, že keď niektorá z vás reptá proti predstaveným alebo pravidlám v prítomnosti sestier, je to začiatok Judášovej práce. Akonáhle to sestra urobí pred cudzími ľuďmi, to je už hotový Judáš. “

Zmeny

Vincent sa nebál urobiť zmeny vo svojich dvoch komunitách, vo svojich ďalších dielach, dokonca ani vo francúzskej cirkvi a spoločnosti. Avšak, keď sa súkromné osoby pokúsili zmeniť poriadok života, to sa podobalo Judášovým činom. Možno bez toho, aby o tom premýšľal sa zdalo, že Vincent sa spájal s Bohom, ktorý ho použil na založenie svojich Spoločností. Jeho odporúčanie „nikdy nič nemeniť“ by sa nemalo brať ako univerzálny princíp vincentínskeho života.

Keď to budú predstavení, ktorí považujú za vhodné vykonať zmenu, musíte veriť, že je to Boh; Boh, ktorý ich použil na založenie Rádu ich znovu použije, keď sa majú vykonať zmeny. Preto nikdy nesmiete kritizovať. Ale ak sa súkromný jednotlivec snaží zasahovať a niečo meniť, to nesmiete tolerovať! Judášova chyba začala tým: chcel zmeniť maximá nášho Pána za použitia peňazí, ktoré mu boli zverené. Nie je k tomu potrebné nič viac povedať. Treba zachovávať zásadu: nič nemeniť. Ak vám niekto navrhne zmenu, nepočúvajte ho.

Odsudzoval klebety a hádky, najmä o zmene zavedeného poriadku a porovnával ich s deštruktívnou prácou Judášovou. „Niektorí hovoria niečo také,“ alebo „Prečo toto?“ „Prečo tamto?“ ... Nakoniec, pokúsiť sa zmeniť poriadok ustanovený v Spoločnosti znamená zničiť ju. Môžete vidieť, čo si taká osoba zaslúži! “

Financie

Aj keď Vincent tvrdil, že (pokiaľ vie), žiadna sestra si neponechala pre seba nič, čo patrilo Spoločnosti alebo chudobným, táto otázka sa však v jeho myslení musela značne prehĺbiť. Vrátil sa k nej viackrát a porovnal hypotetickú nešťastnú sestru s Ananiášom a Sapphirou (Skutky 5: 1–11), ako aj s Judášom, z ktorých každý bol potrestaný smrťou. Jeho postoj v tejto otázke bol mierny - zdalo sa, že sa snaží byť jasný a nesúdiaci - ale hovoril priamo a cieľavedome.

Je tiež proti chudobe ponechať si čokoľvek, čo patrí Spoločnosti alebo chudobným. O Spasiteľ! Aké veľké zlo! Keby v spoločnosti bola niektorá, ktorá by mohla byť taká nešťastná - čomu je ťažké uveriť - ale keby bola taká, bola by horšia ako Ananiáš a Sapphira, pretože sa nevzdali toho, čo im patrilo, ale ponechať si majetok chudobných znamená konať ako Judáš. ... nechával si almužny, ktoré dostal, aby ich rozdával chudobným. Sestry, už som povedal, že keby taká sestra existovala - pre mňa je to ťažké uveriť; nie, z milosti Božej som ešte nikdy nepočul, že si niekto niečo pre seba nechal; prinajmenšom pokiaľ si to pamätám - ale keby to tak bolo, mohli by sme ľahko povedať, že to asi bude Ananiáš alebo Judáš.

Ako je uvedené vyššie, Vincentovi nevadilo vyvodiť teologické závery, ktoré sa v Písmach presne nenachádzajú. V tomto prípade obvinil Judáša, že si nechával majetok chudobných, podľa čítania u Jn 12: 6, ktoré nazýva Judáša zlodejom. Trochu upravené odsúdenie bolo namierené proti ktorejkoľvek sestre, ktorá by si niečo pre seba nechala v čase núdze. Na rozdiel od Judáša mohla mať výhovorku, ale bolo to nebezpečné: *„Existuje tiež lakomosť, ktorá je proti svätej chudobe. Ak bola dcéra kresťanskej lásky nakazená týmto zlozvykom, rozlúčte sa s jej povolaním; netreba o tom viac hovoriť; je po všetkom. Túžba mať pre seba niečo pre prípad potreby, alebo mať niečo iné v rezerve, sestry, to je nedôvera voči Božej prozreteľnosti a starostlivosti.*

Akonáhle má lakomstvo svoje pazúry zaťaté do duše, zbohom všetkým čnostiam! Judáš ... sa stal démonom skrze lakomstvo. “

Túto lekciu zopakoval na neskoršej konferencii a svoj názor zovšeobecnil pre mužov aj ženy, zodpovedné za financie:

Drahé sestry, o tom vám nemôžem povedať nič iné, ibaže tým z vás, ktoré manipulujú s peniazmi, hrozí, že sa stanú Judášmi. ...

... Vidíte nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s peniazmi. Hovorím to pre všetkých bez výnimky, pre mužov aj pre ženy. Sestra, ktorá manipuluje s peniazmi, je vo veľkom nebezpečenstve, že stratí svoje povolanie, ak nie je taká presná, že v jej rukách nezostane ani šesták; pretože, akonáhle si ponechá jediný halier, môžete povedať, že je na ceste straty povolania. Napadlo jej, ako to urobila Judáš, „Ako viem, či táto spoločnosť prežije? Musím si preto niečo odložiť.“

Zlá rada v pokušení

Na jednej konferencii hovoril Vincent o hľadaní rady alebo duchovného radcovstva: *„Čo mal Judáš urobiť, keď bol v pokušení proti Pánovi? Keby sa spoliehal na svojho dobrého Majstra, nikdy by nešiel tak ďaleko, aby Ho predal; ale obrátil sa na veľkňazov, ktorí mu dali veľmi zlú radu.“* Naliehal na sestry, na svojich poslucháčov, aby sa obrátili na Pána a neurobili to, čo urobil Judáš: *„Nikdy nechodte k cudzím ľuďom, pretože to by vás premenilo na ruinu.“* Vincent potom pokračoval vo svojej praxi „čipkovania“ biblického textu. Vypracoval text pre Judáša a židovský zástup.

„Je pravda, že som jedným z učeníkov Ježiša Nazaretského, ale musím povedať, že je mi veľmi ľúto, že som ho nasledoval. Myslel som, že je Mesiáš, ale teraz sa obávam, že je iba podvodník. Nebol spokojný s tým, že to povedal ľuďom, ale dokonca išiel k veľkňazom, aby im povedal, že Pán bol podvodníkom a že si myslel, že jeho odstránenie zo sveta bude dobrým skutkom. to bolo kvôli tomu, že ľudia kričali ... „Jeho učeník to povedal; Zaslúži si zomrieť.“

Zmysel Vincentovej reči bol v tom, že *„ak [osoby žijúce v komunite] idú ku komukoľvek okrem svojich predstavených s cieľom spomenúť svoje ťažkosti, zničia ostatných a nakoniec sami skončia.“* Ak by sa táto lekcija brala príliš doslovne, mohla by premeniť Spoločnosť Dcér kresťanskej lásky na kult, ktorého členky by mali malú slobodu svedomia a konania. Na druhej strane Vincent neustále žiadal pripútanie sa k samotnému Pánovi, ako to vyžadovali jeho zástupcovia. Vincent rozumel životu duchovenstva a vyzval svojich spolubratov: *„Teraz, aby sme nespadli do Saulovho alebo Judášovho nešťastia [1 Sam 13: 8, 15:11], musíte byť neoddeliteľne pripútaní k Pánovi a často hovoriť, pozdvihujúc svoje srdce a myseľ k Nemu, Ó Pane, nedovoľ mi, aby som v snahe zachrániť ostatných zahubil seba; buď mojim Pastierom a neupieraj mi milosti, ktoré udeľuješ ostatným prostredníctvom mňa ako nástroja a účinkovania v mojej službe.“*

Voľby

Vincent sa v súvislosti s komunitnými voľbami bežne odvolával na Judáša najmä pri Dcérach kresťanskej lásky. Biblický text Skutky 1: 15–26 pojednáva o čase modlitby, po ktorom nasleduje veľké stretnutie veriacich, ktorému predsedá Peter. Navrhli sa dve mená, nasledovala modlitba, spočítali sa hlasy a Matej bol vybraný, aby nahradil neveriaceho Judáša. Vincent možno poplietol text pri jednej príležitosti a počítal s Pavlom ako s náhradou: „Božím milosrdenstvom jeho miesto nezostalo neobsadené a Boh povolal svätého Pavla z pohanského sveta, v ktorom bol uviaznutý, aby z neho urobil vhodnú nádobu volieb. Trochu zamiešal text aj tým, že obmedzil účasť iba na apoštolov: „Keď Judáš spáchal odporný hriech, ktorým zradil a predal svojho dobrého Majstra, upadol do stavu beznádeje, jedenásti apoštolí sa stretli, aby zvolili niekoho iného, ktorý by nahradil jeho miesto.“ Obidva tieto výpadky, ak sú také, boli opravené v iných textoch. Matej nahradil Judáša a apoštolí i učeníci boli pozvaní, aby zvolili iného.

V prípade zvolenia niekoho, kto nahradí Lujzu de Marillac, Vincent nasledoval biblický model a začal modlitbou: *„V prvom rade sa sestry, vrúcne modlite. Nech sú všetky vaše modlitby k Bohu na tento úmysel. Keď apoštolí chceli zvoliť niekoho, kto nahradí Judáša, modlili sa a hovorili: „Ukáž nám, Pane, toho, ktorého si si vybral.“ Alebo sa milé sestry, vrúcne modlite, aby vám Boh dal dobrú superiorku.“*

Záver

Preskúmanie, ako Vincent použil postav Judáša Iškariotského ukázalo niekoľko príkladov teológie a exegézy svätého. V niektorých oblastiach sa vyjadruje tvrdo a reštriktívne, ale jeho láskavý a odpúšťajúci duch je evidentný aj vtedy, keď zápasí s prítomnosťou zla vo svete. Toto preskúmanie jeho spisov a konferencií tiež ukazuje jeho slobodu prejavu pri vytváraní skutočného a osobného biblického textu.

Nie je jasné, prečo sa tak často odvolával na Judáša, keď vyučoval Dcéry kresťanskej lásky, na rozdiel od konferencií k svojim spolubratom. Možno jeho konferencie s misionármi jednoducho chýbajú; ak by ich bolo nájdených viac, mohlo by sa objaviť aj viac odkazov na Judáša. Pravdepodobnejším dôvodom je však to, že tieto

referencie boli jednoducho jeho zvykom. Aj keď sú silné a dokonca hrozivé, na poslucháčov mali pravdepodobne zdravý účinok .

Z angličtiny preložil P.B. Ďunge CM